

реди и отпадат е духомъ. Направете малко усилие надъ себе си и започнете да ядете. Щомъ хапнете малко хлѣбъ, неразположението ви ще изчезне. Хлѣбътъ внася сила въ човѣка и го потиква къмъ животъ. Щомъ се нахрани човѣкъ, слънцето въ него изгрѣва. Гладътъ е залѣзъ, яденето — изгрѣвъ. Яденето, както слънцето, дава условия на човѣка да расте.

Когато се говори за слънцето като източникъ на животъ, нѣкои мислятъ, че като излизатъ сутринъ да наблюдаватъ изгрѣва на слънцето, ще придобиятъ всичко, отъ което организъмътъ имъ се нуждае. Ако разбиратъ езика на слънцето, много нѣщо ще придобиятъ. Не го ли разбиратъ, нищо нѣма да придобиятъ. Слънцето дава изобилно на ония, които могатъ да се свържатъ съ неговитѣ сили. Обаче, който е свързанъ съ слънцето, и при 30° студъ, пакъ може да се ползува отъ неговитѣ лъчи. Отъ съзнанието на човѣка зависи, колко енергия може да приеме отъ слънцето. Когато съзнанието на човѣка е пробудено, той се превръща въ изворъ, който постоянно дава. Той има любовъ въ себе си, която отправя къмъ всички живи същества. Ако погледнете съ окоето на ясно-видеца двама души, които се обичатъ, ще видите, че между тѣхъ става преливане на енергии. Като се обичатъ, енергията отъ Духа слиза върху тѣхъ и се прелива отъ единия въ другия.

Като не разбиратъ любовта, хората се страхуватъ да не я изгубятъ. Любовта не се губи. Тя обхваща цѣлата вѣчностъ. Който лю-